

blive ubelejligt for dem, der faar den Slags Laan, fordi de tidt af Omstændighederne tvinges til at forlade Stedet, idet deres Erhverv bliver knyttet til andre Pladser. Naar de saaledes skal fraflytte deres Ejendom, er det ikke altid lige let for dem at blive af med den Ejendom, som de har været knyttede til, og som de har været glade ved at bo i. Jeg synes, at naar der var gaaet saa lang Tid, at man kunde sige: Nu er der ikke større Risiko at løbe ved et Laan i denne Ejendom, end der i Almindelighed er ved et første Prioritets Laan, kunde man godt paa en eller anden Maade træffe en Ordning, saa de blev fri for det solidariske Ansvar og fik det saaledes, at hver Mand fik sin Ejendom og kunde handle med den, som han vilde. Jeg nævner det kun, fordi jeg kender adskillige Tilfælde, hvor en Mand har haft Arbejde paa en Plads, og hvor dette Arbejde er hørt op, eller Forholdene har forandret sig, saa han har maattet flytte til en anden Plads; saa har det ikke altid været lige let for ham at faa Forholdet ordnet, som det skulde. Og en Ting til: jeg tror, at vi her i Landet, eller et stort Flertal i alt Fald, har den Opfattelse, at det, man har i sin Ejendom, vil man helst have helt og holdent som sit eget uden at have det i Forbindelse med andre, naar man da kan opnaa det. Det er derfor, jeg gør denne Henstilling, idet jeg i øvrigt, ligesom de ærede foregaaende Talere, anbefaler Lovforslaget til velvillig Behandling.

Finansministeren (Brandes): Alle de ærede Talere, der jo repræsenterer de forskellige Grupper her i Salen, har anbefalet dette Lovforslag ikke alene til velvillig, men til hurtig Behandling. Jeg tror deri at turde se, at man ikke har i Sinde at lade noget Udvalg behandle Lovforslaget. Det kan maaske ligge deri, at selve Lovforslaget er overordentlig let overskueligt og er, som ærede Talere har sagt, et lille Lovforslag. Det har jo heller ikke været min Hensigt ved Fremsettelsen af dette Lovforslag at gaa udenfor Rammen af de Lovforslag af lignende Indhold, som tidligere har været fremsatte paa Rigsdagen. Jeg synes derfor heller ikke, at der er nogen Grund for mig til nu at komme ind paa Lovforslagets Enkeltheder, saa meget mindre som ærede Talere allerede har berørt disse og baade gjort Rede for de Ændringer, som Regeringen har foretaget i dette Lovforslag til Afvigelse fra de tidligere, og dernæst ogsaa for de Ændringer, som er indsatte af

Folketinget. Jeg tør maaske sige, at man her i al Almindelighed har været mere fornøjet med den Affattelse, som jeg har givet Lovforslaget oprindeligt, end med de Ændringer, som Folketinget har indsat. Det vil ikke undre nogen, at Finansministeren føler paa samme Maade; man er i Almindelighed mere fornøjet med, hvad man selv har udarbejdet, end med de Ændringer, som deri indføres af andre. Men nogle Bemærkninger maa jeg tillade mig at gøre til ærede Talere, som dels har rettet direkte Spørgsmaal til mig og dels har været inde paa forskellige Betragtninger angaaende denne Sag.

Det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Niels Rasmussen), som talte først, rettede det direkte Spørgsmaal til mig, om der nogen Sinde for Statskassen havde været Tab ved disse Udlaan til Byggeforeninger, om det endogsaa kunde have været saaledes, at Staten havde været nødt til at overtage det hele Kompleks, fordi overhovedet Renter og Afdrag ikke gik ind. Jeg maa til begge Spørgsmaal svare Nej. Hvis noget saadant havde foreligget, vilde det være blevet mig meddelt inden Fremsettelsen af dette Lovforslag; men det er ikke sket. Heller ikke har jeg de to Gange, jeg nu har været Finansminister, nogen Sinde faaet nogen Beretning derom; jeg kan ganske trygt svare, at sligt ikke har fundet Sted, Staten har ikke haft nogen som helst Anledning til at fortryde, at disse Laan er ydede Foreningerne.

Dernæst spurgte det ærede Medlem mig, hvorledes det forholdt sig med det solidariske Ansvar hos Medlemmerne af en saadan Byggeforening, om Staten altid forlangte, at et saadant Ansvar skulde være til Stede. Jeg kan dertil svare følgende: Naar dette Lovforslag er vedtaget, vil der blive udstedt Bekendtgørelse om, hvorledes ærede Medborgere har at forholde sig, som vil søge saadanne Statslaan. Jeg har i min Haand den Bekendtgørelse, der udstedtes eller offentliggjordes, den Gang den sidste lignende Lov blev vedtaget her i Rigsdagen; og i denne Bekendtgørelse findes der følgende Sætning, som jeg med den højterede Formands Tilladelse skal læse op. Der staar saaledes: „Saafremt ikke Afvigelse under særlige Omstændigheder indrømmes, vil det kræves, at den paagældende Forenings Medlemmer er solidarisk ansvarlige for Forpligtelser med Hensyn til Laan.“ Det er min Hensigt, hvis dette Lovforslag bliver vedtaget, hvad jeg tør gaa ud fra, at udstede en lignende Bekendtgørelse, og i denne skal det frem-